Universitatea *„Dunărea de Jos”* din Galaţi

CULEGERE DE TESTE PENTRU ADMITEREA 2014

DISCIPLINA: FILOSOFIE

CULEGEREA DE TESTE ESTE RECOMANDATĂ PENTRU CANDIDAȚII CARE VOR SUSȚINE CONCURS DE ADMITERE LA DOMENIILE/SPECIALIZĂRILE FACULTĂȚII DE ISTORIE, FILOSOFIE ȘI TEOLOGIE

Cuvânt înainte

Testele cuprinse în acest volum se adresează candidaţilor care doresc să se înscrie la Facultatea de Istorie, Filosofie şi Teologie din cadrul Universităţii „Dunărea de Jos” din Galaţi.

Această Facultate are ca ofertă educaţională programe de studiu **Filosofie, Sociologie**, **Istorie, Teologie Didactică, Teologie şi Asistenţă socială.**

Testele de faţă se află la baza admiterii la primele două specializări (***Filosofie*** şi ***Sociologie***), cu menţiunea că, dacă doresc să opteze pentru alt domeniu de evaluare, candidaţii pot alege să fie testaţi la cunoştinţele de **istorie** pe baza exerciţiilor-grilă elaborate de colectivul de istorici din cadrul facultăţii noastre.

Tematica pe baza căreia au fost elaborate testele de filozofie corespunde Programei Şcolare din Aria curriculară „Om şi societate”, de tip A: filiera vocaţională, toate profilurile.

Testele sunt exerciţii care vizează verificarea cunoştinţelor candidaţilor cu privire la specificul diferitelor şcoli şi domenii filosofice, la definirea sau identificarea corectă a conceptelor, a demersurilor, a valorilor specifice filosofiei, referitoare la recunoaşterea operei diferiţilor autori şi a curentului de idei căruia îi aparţin etc. Candidaţii sunt solicitaţi să facă, atent şi corect, analize, comparaţii, astfel încât din cele trei variante de răspuns oferite să aleagă un singur răspuns valabil.

Vă dorim succes !

1. A definit omul ca fiinţă socială (*zoon politikon*):
a) Aristotel;
b) Platon;
c) Kant.

2. Pentru acest filosof, omul are o natură duală, trup şi suflet, dar esenţa omului rezidă în faptul că el cugetă:
a) Tales;
b) Descartes;
c) Leibniz.

3. Raţionalismul clasic este o doctrină filosofică a cărui reprezentat este doar un singur filosof din lista de mai jos:
a) Descartes;
b) Hume;
c) Nietzsche.

4. Empirismul este o doctrină filosofică din care face parte doar un singur filosof din lista de mai jos:
a) Descartes;
b) Hume;
c) Pascal.

5. Acest filosof empirist consideră că omul este în primul rând o fiinţă sensibilă, dotată cu afectivitate şi voinţă:
a) David Hume;
b) Arthur Schopenhauer;
c) Martin Heidegger.

6. Este filosoful care face o sinteză între raţionalism şi empirism:
a) Hegel;
b) Schopenhauer;
c) Kant.

7. Kant exprimă un punct de vedere revoluţionar asupra omului, plasându-l în centrul întrebărilor filosofiei, în felul următor:
a) Ce există în realitate?
b) Lumea este infinită sau nu?
c) Ce este omul?

8. Reduce metafizica, morala şi religia la domeniul antropologic, prin întrebările: Ce pot să ştiu?; Ce trebuie să fac?; Ce pot să sper?; Ce este omul?
a) Platon;
b) Kant;
c) Spinoza.

9. Susţine că omul se află într-un război generalizat cu ceilalţi oameni (*bellum omnium contra omnes*):
a) John Locke;
b) Thomas Hobbes;
c) Jean-Jacques Rousseau.

10. A spus că "omul este lup pentru ceilalţi oameni" (*homo homini lupus*):
a) John Locke;
b) Jean-Jacques Rousseau;
c) Thomas Hobbes.

11. Caracteristic omului este că simte instinctiv binele şi răul, de aceea constituie comunităţi precum familia şi statul
a) Platon;
b) Aristotel;
c) Epicur.

12. A formulat imperativul practic (categoric): „Acționează în așa fel încât maxima acțiunilor tale să poată fi impusă ca lege universală”:
a) Kant;
b) Fichte;
c) Nietzsche.

13. Omul nu este numai animal raţional, ci fiinţă liberă şi „obiect de respect”. De aceea, necesitatea morală ne obligă să-i tratăm pe ceilalţi oameni ca scop în sine şi nu ca mijloc pentru interesele noastre:
a) Kant;
b) Fichte;
c) Schelling.

14. A afirmat: „omul nu este, ci devine!”
a) Sartre;
b) Berdiaev;
c) Montaigne.

15. A susţinut faptul că omul e absolut liber şi răspunzător de ceea ce i se întâmplă
a) Epictet;
b) Sartre;
c) Levinas.

16. După acest filosof, între om şi animal există o diferenţă de ordin ontologic:
a) Conta;
b) Blaga;
c) Cioran.

17. Contestă tradiţia occidentală după care omul a fost raportat la animalitate, chiar dacă nu a fost identificat cu aceasta şi consideră omul din perspectiva "omului ca om", *humanitas*.
a) Blaga;
b) Heidegger;
c) Berdiaev.

18. Lucian Blaga consideră ca specific omului:
a) Existenţa întru mister şi revelare;
b) Homo faber;
c) Producător de unelte.

19. Omul este acea fiinţă „capturată de un destin creator"
a) Noica;
b) Berdiaev;
c) Blaga.

20. Ca antropolog creştin concepe omul în miezul unui paradox: „un lucru de mijloc între nimic şi tot", „nimic în raport cu infinitul" şi „tot în raport cu neantul".
a) Sf. Ioan Damaschinul;
b) Sf. Vasile cel Mare;
c) Pascal.

21. După Blaga, omul este:
a) subiectul eminamente creator în univers;
b) judecător al tuturor lucrurilor;
c) imbecil vierme de pământ.

22. Pascal este autorul celebrei afirmaţii:
a) Omul nu este decât o trestie, cea mai slabă din natură; dar este o trestie cugetătoare;
b) Omul e capturat de un destin creator, într-un sens cu adevărat minunat;
c) Omul este un animal social.

23. După Descartes, ca lucru care cugetă, omul este:
a) Unul care se îndoieşte, înţelege, concepe, care afirmă, neagă, care vrea şi nu vrea, care imaginează şi care simte;
b) O trestie..., cea mai slabă din natură;
c) O sumă de contradicţii sfâşietoare.

24. A spus că măreţia omului rezidă şi în aceea că se ştie nenorocit: „... Astfel, toate nenorocirile omului dovedesc măreţia sa. Sunt nişte nenorociri de mare senior, de rege deposedat".
a) Giovanni Pico della Mirandola;
b) Blaise Pascal;
c) Jean-Jacques Rousseau.

25. Natura umană este dificil de definit. De aceea:
a) Fiinţa umană poate fi uşor definită;
b) Fiinţa umană e vizibilă în diferitele ei moduri de manifestare;
c) Fiinţa umană se poate defini ca „persoană”, care este ontologic diferită de un „lucru”.

26. Prin faptul că omul este *persoană*, se arată că:
a) Omul nu îşi poate asuma propria condiţie;
b) Nu se poate raporta în nici un fel la Dumnezeu;
c) Îşi asumă condiţia şi se raportează individual la divinitate.

27. În filonul filosofiei bizantine, conceptul de *persoană* al fiinţei umane arată faptul că:
a) Omul este creat nemuritor, chip şi asemănare cu Dumnezeu;
b) Omul poartă o mască, *persona* (lat.), care constituie esenţa sa;
c) Omul reprezintă schimbarea, evoluţia şi diversitatea acţiunilor sale.

28. Conceptul filosofic de *persoană* se referă la:
a) Toate acţiunile noastre sunt roluri pe care le interpretăm mai bine sau mai rău;
b) Chiar dacă aparent e diferit, omul are destinul lucrurilor inanimate care îl înconjoară;
c) Raţionalitatea, unicitatea, unitatea, identitatea, demnitatea, moralitatea, libertatea, intersubiectivitatea fiinţei umane.

29. Pentru acest filosof, persoana umană are o valoare absolută încadrată moral de o valoare absolută şi de un scop în sine:
a) Hegel;
b) Nietzsche;
c) Kant.

30. Privit ca persoană:
a) Omul nu poate avea valoare în el însuşi;
b) Omului i se cuvin anumite drepturi naturale şi universale;
c) Oamenii sunt atât de diferiţi încât nu au aceleaşi drepturi.

31. Aristotel, în *Politica* susţine că:
a) Statul nu este anterior omului;
b) Omul care nu este membru al statului este ori fiară, ori zeu;
c) Omul e o fiinţă gregară, precum furnica.

32. Teoriile sociale contractualiste susţin în esenţă faptul că:
a) Între oameni se constituie un contract social pentru a elimina starea naturală conflictuală a omului;
b) Starea conflictuală naturală se elimină prin război generalizat;
c) E mai uşor ca oamenii să se iubească decât să se ucidă între ei.

33. Filosofi reprezentanţi ai contractualismului:
a) Aristotel, Platon, Pitagora;
b) Hobbes, Locke, Rousseau;
c) Spinoza, Descartes, Kant.

34. Pentru contractualişti:
a) Statul precede individul;
b) Individul creează societatea;
c) Statul şi individul nu au nici o legătură unul cu altul.

35. Pentru naturalişti:
a) Statul precede individul;
b) Individul creează societatea;
c) Statul şi individul nu au nici o legătură unul cu altul.

36. „Leviathanul” este opera filosofică a lui:
a) Dilthey;
b) Rousseau;
c) Hobbes.

37. Jean-Jacques Rousseau consideră că:
a) Starea naturală trebuie depăşită de către umanitate;
b) Renunţarea la starea naturală e un regres pentru om;
c) În starea naturală omul nu e liber.

38. A scris „Discurs asupra originii şi fundamantelor inegalităţii dintre oameni”:
a) Locke;
b) Rousseau;
c) Hobbes.

39. Consideră că societatea a modificat în asemenea măsură omul, încât nu mai ştim ce înseamnă "omul natural":
a) Locke;
b) Rousseau;
c) Hobbes.

40. Rousseau arată că există principii anterioare raţiunii care caracterizează „omul natural”:
a) Interesul faţă de conservarea şi bunăstarea omului şi repulsia faţă de suferinţa şi pieirea semenilor noştri;
b) Exploatarea semenilor în propriul folos este un principiu „natural”;
c) Principiul sociabilităţii normează modul de a fi omenesc.

41. Precumpănitor în relaţia de alteritate se manifestă:
a) Raţionalitatea umană;
b) Diferenţa dintre un gen de fiinţă şi altul;
c) Legătura între un gen de fiinţă şi altul.

42. Pentru Platon, alteritatea:
a) Este contradictoria Fiinţei, lui *ceea-ce-este*;
b) Este eternă şi nesupusă schimbării;
c) Este contrara Fiinţei, privită ca mişcare, devenire, transformare.

43. Aristotel caracterizează alteritatea prin:
a) Calitatea de a fi diferit între entităţile aceluiaşi gen;
b) Calitatea de a fi asemenea între entităţile aceluiaşi gen;
c) Calitatea de a fi accident al unei substanţe.

44. În contemporaneitate, conceptul de alteritate se consacră ca:
a) Relaţie şi comunicare cu celălalt, dar şi înţelegere şi cunoaştere de sine;
b) Lume a omului ca univers al propriei subiectivităţi;
c) Alter-ego, fiinţă cu caractere apropiate.

45. Experienţa alterităţii ca experienţă a *celuilalt* a fost consacrată:
a) În filosofia antică;
b) În filosofia modernă;
c) În filosofia contemporană.

46. Prezenţa *celuilalt* implică un complex de relaţii care arată că universul uman este unul intersubiectiv:
a) Propriul subiect e liber de prezenţa *celuilalt*;
b) Prezenţa *celuilalt* obligă la cenzură morală, la libertate conştientă;
c) prezenţa *celuilalt* oferă libertate subiectului.

47. Filosof, prozator, dramaturg. A scris: filosofie „Fiinţa şi neantul", „Existenţialismul este un umanism" ş.a., proză „Greaţa", „Zidul", „Uşi închise" şa:
a) Albert Camus;
b) Emmanuel Lévinas;
c) Jean-Paul Sartre.

48. Cele mai importante opere ale acestui filosof român sunt: „Trilogia culturii", „Trilogia cunoaşterii", „Trilogia valorilor", fiind totodată un mare poet:
a) Lucina Blaga;
b) Nichifor Crainic;
c) Constantin Noica.

49. Condiţia omului de a fi creator, după cum susţine Lucian Blaga, se reflectă în următoarea afirmaţie:
a) Omul există exclusiv întru imediat şi pentru securitate;
b) Omul e înzestrat numai cu categorii cognitive, ca orice animal;
c) Omul îşi revelează misterul prin acte de cunoaştere şi prin acte plăsmuitoare.

50. În opera acestui filosof, „Mitul lui Sisif”, eroul tragic din mitologia greacă, reprezintă modelul condiţiei umane definită prin cele două atribute, fericirea şi absurdul:
a) Arthur Schopenhauer;
b) Albert Camus;
c) Jean-Paul Sartre.

51. Prin maxima „Cunoaşte-te pe tine însuţi!” următorul gânditor ne invită să ne descoperim propriul eu:
a) Socrate;
b) Albert Camus;
c) Augustin.

52. Următorul autor şi-a scris opera sub forma unor dialoguri:
a) Arthur Schopenhauer;
b) Platon;
c) Kant.

53. Lucrarea *Contractul social* este opera lui:
a) Rousseau;
b) Bacon;
c) Camus.

54. *Voinţa de putere* defineşte natura umană în accepţiunea următorului filosof:
a) Tales;
b) Platon;
c) Nietzsche.

55. Potrivit următorului autor, viaţa este absurdă, fără sens:
a) Camus;
b) Bacon;
c) Platon.

56. A definit omul ca fabricant de unelte (*homo faber*):
a) Rousseau;
b) Bergson;
c) Camus.

57. Tema sinuciderii, ca lipsă de sens a vieţii, este promovată de filosofia:
a) existenţialistă;
b) raţionalistă;
c) antică.

58. Autor care a problematizat tema sinuciderii:
a) Tales;
b) Descartes;
c) Camus.

59. Autor care a problematizat tema sinuciderii:
a) Diogene;
b) Bacon;
c) Cioran.

60. Autor care a problematizat tema sinuciderii:
a) Hume;
b) Locke;
c) Schopenhauer.

61. Teoria *Supraomuluii* a fost elaborată de:
a) Tales;
b) Bacon;
c) Nietzsche.

62. Prototipul eroului absurd, după Camus, este:
a) Sisif;
b) Prometeu;
c) Tezeu.

63. Zeus l-a pedepsit pe Sisif să rostogolească la nesfârşit bolovanul deoarece:
a) a adus pământenilor focul;
b) a ucis minotaurul;
c) a pus moartea în lanţuri.

64. Autorul cărţii *Pe culmile disperării* este:
a) Cioran;
b) Platon;
c) Sofocle.

65. Filosoful care nu a lăsat nici o operă scrisă a fost:
a) Aristotel;
b) Platon;
c) Socrate.

66. Afirmarea voinţei de putere pregăteşte apariţia Supraomului în viziunea lui:
a) Heraclit;
b) Hume;
c) Nietzsche.

67. „Mă îndoiesc, deci cuget, cuget, deci exist” este maxima care îi aparţine lui:
a) Hume;
b) Platon;
c) Descartes.

68. Autorul lucrării *Politica* este:
a) Aristotel;
b) Blaga;
c) Cioran.

69. Problema sensului vieţii a fost expusă cu pregnanţă în:
a) existenţialism;
b) nazism;
c) empirism.

70. Următorii gânditori sunt existenţialişti:
a) Tales, Heraclit, Pitagora;
b) Platon, Aristotel;
c) Heidegger, Sartre, Camus, Jaspers.

71. Nietzsche a considerat despre Dumnezeu că:
a) nu există;
b) este viu;
c) a murit.

72. Rostogolind bolovanul, după Camus, Sisif este
a) fericit;
b) plictisit;
c) mânios.

73. Teoria creaţionistă consideră că sensul vieţii este dat de viaţa:
a) viitoare;
b) trecută;
c) prezentă.

74. Împotriva absurdului existenţei Camus ne îndeamnă să ne:
a) resemnăm;
b) lamentăm;
c) revoltăm.

75. Autorul lucrării *Omul revoltat* este:
a) Heidegger;
b) Camus;
c) Jaspers.

76. A spune că omul este o fiinţă morală înseamnă:
a) Omul nu are nevoie să cunoască şi să-şi explice lumea;
b) Omul transformă natura înconjurătoare;
c) Acţiunile omului se valorizează în termeni de *bine* şi de *rău*.

77. A aprecia specificul moral al acţiunilor omului se rezumă astfel:
a) Omul este dotat cu liber arbitru;
b) Obiceiurile şi tentaţiile nu sunt stăpânul omului, ci omul este stăpânul lor;
c) A valoriza acţiunile omului ca bune sau rele, pozitive sau negative, drepte sau nedrepte.

78. Comportamentul moral presupune:
a) O comparare a actelor noastre cu o regulă morală;
b) A acţiona aşa cum consideri că e mai bine;
c) Raportarea mereu la celălalt.

79. Comportamentul moral presupune:
a) Opţiunea, deliberarea, alegerea;
b) A fi obligat să faci binele;
c) A acţiona împotriva egoismului.

80. Comportamentul moral presupune:
a) A relaţiona ceea ce facem cu ceea ce trebuie să facem;
b) A acţiona conform intuiţiei;
c) Respectarea tuturor promisiunilor.

81. Caracterul unei acţiuni morale se vădeşte în faptul că:
a) Omul e capabil de reflecţie raţională asupra scopurilor şi mjiloacelor sale;
b) Omul se naşte bun, e bun de la natură;
c) Orice ai face, destinul te subjugă.

82. Relaţia convenţională dintre etică şi morală se reduce la:
a) Etica reprezintă o aplicaţie practică a moralei, în spaţiu şi timp;
b) Morala reprezintă o aplicaţie practică a eticii, în spaţiu şi timp;
c) Sunt sinonime.

83. Etica este în primul rând:
a) O ştiinţă a comportamentului uman;
b) O practică a comportamentului uman;
c) Teorie şi practică a comportamentului uman.

84. Morala reprezintă:
a) Un set de reguli de viaţă valabile într-o anumită epocă sau zonă geografică;
b) Reguli de viaţă desprinse de spaţiu şi timp;
c) Ceea ce consideră omul ca fiind bine pentru sine.

85. Ca teorie şi cercetare a principiilor acţiunii umane, etica se împarte astfel:
a) Etica teleologică şi etica deontologică;
b) Etica teleologică şi etica logică;
c) Etica este acelaşi lucru cu estetica.

86. *Teleologic*, provine din cuvintele greceşti:
a) *Theos* - Dumnezeu; *logos* – ştiinţă;
b) *tell* - a spune; *logos* – ştiinţă;
c) *telos* - scop; *logos* – ştiinţă.

87. *Teleologic*, adică:
a) A vorbi cu un anumit scop;
b) Ştiinţă, teorie despre finalitatea lucrurilor sau a fiinţelor;
c) Ştiinţa, teoria despre divinitate.

88. *Deontologic*, adică:
a) Respectarea unei reguli, împlinirea datoriei (greceşte *deion*);
b) Despre fiinţă, referitor la ontologie (gr. *ontos*);
c) Privind logica (gr. *logos*).

89. Din perspectivă teleologică, etica este:
a) Valorizare a acţiunilor omeneşti având ca scop binele suprem;
b) Ştiinţă a scopurilor vieţii (binele, adevărul, virtutea etc) şi a modalităţilor de atingere a acestor scopuri;
c) Acţiune după care scopul scuză mijloacele.

90. Hedonistul Aristip stabileşte ca scop al comportamentului uman:
a) Fericirea spirituală;
b) Practicarea virtuţii, dreptăţii, cumpătării;
c) Fericirea fizică.

91. Hedonistul Epicur stabileşte ca scop al comportamentului uman:
a) Fericirea fizică;
b) Practicarea desfrâului;
c) Fericirea spirituală.

92. Din perspectivă deontologică, a fi moral înseamnă:
a) Să acţionezi conform datoriei (Kant);
b) Să acţionezi conform utilităţii, pentru a atinge fericirea maximă (Mill);
c) Să acţionezi conform naturii.

93. După Kant, omul este o fiinţă:
a) Imorală;
b) Iraţională;
c) Raţională.

94. A susţinut că binele colectiv se poate atinge dacă repartizarea bunurilor în societate se face echitabil:
a) John Stuart Mill;
b) Aristip;
c) John Rawls.

95. Etica aplicată este un domeniu nou al filosofiei morale şi se bazează pe:
a) Raţionalitatea acţiunilor umane;
b) Iubirea semenului;
c) Situaţii de viaţă concrete.

96. Domeniul eticii aplicate priveşte domenii ca:
a) Etica medicală (bioetica), etica în afaceri, etica ecologică, etica pedagogică, etica în psihologie etc;
b) Binele colectiv;
c) Obţinerea plăcerii particulare.

97. Binele şi răul sunt termeni uzuali şi categorii de bază ale:
a) Ontologiei;
b) Esteticii;
c) Moralei.

98. Pentru Platon, Binele (gr. *agathon*) este:
a) Valoarea metafizică supremă, în fruntea ierarhiei Formelor sau Ideilor din lumea inteligibilă;
b) Valoarea supremă din lumea sensibilă, sursa Binelui din lumea ideilor;
c) Cunoaştere, delectare, posesie.

99. Pentru Aristotel:
a) Există bine în sine;
b) Binele este scopul tuturor lucrurilor;
c) Binele este cauza materială a lucrurilor.

100. Filosofiei morale kantiene i se reproşează:
a) Amoralismul;
b) Iraţionalismul;
c) Rigorismul excesiv.

101. Etica aplicată se naşte ca reacţie la:
a) Hedonism;
b) Epicureism;
c) Rigorismul excesiv al eticii deontologice.

102. Nietzsche este acel filosof care reevaluează morala:
a) De pe poziţia a ceea ce numeşte „morala de stăpân" şi „morala de sclav";
b) De poziţia raţionalismului filosofic;
c) De pe poziţie anarhismului.

103. După Nietzsche, conceptele moralei, binele şi răul îşi au originea:
a) În voinţa de a trăi;
b) În voinţa puternică, a „stăpânului";
c) În voinţa slabă a „sclavului".

104. După Nietzsche, binele şi răul sunt valori:
a) Relative la tipul de morală căreia îi aparţin;
b) Proprii moralei de stăpân;
c) Proprii moralei de sclav.

105. În concepţia lui Nietzsche, morala de stăpân:
a) Promovează în special binele;
b) Promovează aspiraţia către viitor;
c) Creează valorile, fiiind dincolo de bine şi de rău.

106. În concepţia lui Nietzsche, morala de sclav preţuieşte:
a) Compasiunea, mila, răbdarea, hărnicia, modestia, ideea de progres, instinctul de fericire;
b) Severitatea, duritatea, respectul pentru trecut, gloria, fericirea activă;
c) Războiul.

107. Filosoful care introduce utilitatea ca principiu unic al moralităţii este:
a) Bertrand Russell;
b) John Stuart Mill;
c) Søren Kierkegaard.

108. A scris lucrarea *Dincolo de bine şi de rău*:
a) Kant;
b) Mill;
c) Nietzsche.

109. Este creatorul eticii deontologice, după care omul trebuie să aleagă datoria şi nu propriile înclinaţii ca mobil al acţiunilor sale:
a) Baruch Spinoza;
b) Friedrich Nietzsche;
c) Immanuel Kant.

110. Următoarea şcoală este hedonistă:
a) stoică;
b) sceptică;
c) cirenaică.

111. Conform eticii aplicate:
a) Există un bine general, valabil pentru toată lumea;
b) Nu există un bine general, valabil pentru toată lumea;
c) Se pun de acord teoriile moralei tradiţionale în ceea ce priveşte concepţia despre bine.

112. Problemele eticii aplicate:
a) Sunt clare şi admit rezolvări valabile pentru toată lumea;
b) Nu pot fi rezolvate după un principiu moral unic;
c) Fac apel mereu la simţul abstract al datoriei.

113. Cele mai importante domenii ale eticii aplicate sunt:
a) Minimalismul, care conduce la o etică minimalistă;
b) Etica medicală, etica în afaceri, statutul minorităţilor, raporturile omului cu natura etc;
c) Binele şi răul, fericirea generală, imperativul categoric etc.

114. De domeniul eticii aplicate aparţin:
a) Eutanasia, avortul;
b) Credinţa în destin;
c) Practica creştină care oferă răspunsuri etice la toate problemele omeneşti.

115. A fi moral implică:
a) Egoismul;
b) Neştiinţa;
c) Altruismul.

116. În dialogul *Republica* autorul care supune analizei binele este:
a) Tales;
b) Platon;
c) Noica.

117. „Omul este măsura tuturor lucrurilor” constituie o abordare subiectivă a binelui ce aparţine:
a) stoicilor;
b) sofiştilor;
c) creştinilor.

118. Aristotel a scris următorul tratat de etică:
a) Dincolo de bine şi de rău;
b) Republica;
c) Etica nicomahică.

119. Următorul subiect intră în sfera de interes a eticii:
a) fericirea;
b) scopul universului;
c) natura existenţei.

120. Următorul subiect intră în sfera de interes a eticii:
a) plăcerea;
b) destinul;
c) crearea lumii.

121. Aristip din Cirene a susţinut că fericirea este:
a) îndeplinirea datoriei;
b) filantropia;
c) suma totală a plăcerilor.

122. Eutanasia ţine de domeniul eticii:
a) deontologice;
b) teleologice;
c) aplicate.

123. Plăcerea ţine de domeniul eticii:
a) deontologice;
b) teleologice;
c) aplicate.

124. Datoria ţine de domeniul eticii:
a) deontologice;
b) teleologice;
c) aplicate.

125. Eutanasia este permisă:
a) în toate statele lumii;
b) în câteva state;
c) în nici un stat al lumii.

126. Imperativul categoric formulat de Kant se încadrează în următorul tip de etică:
a) deontologică;
b) teleologică;
c) aplicată.

127. Etica este o teorie a:
a) cunoaşterii;
b) frumosului;
c) virtuţii.

128. Fericirea este sinonimă cu utilitatea în concepţia lui:
a) Socrate;
b) Platon;
c) Mill.

129. Voinţa de putere dă naştere moralei autentice potrivit lui:
a) Nietzsche;
b) Hegel;
c) Marx.

130. Cartea *Utilitarismul* a fost scrisă de:
a) Bertrand Russell;
b) John Stuart Mill;
c) Søren Kierkegaard.

131. Autorul lucrării „Constituţia libertăţii” este:
a) Friederich Hayek;
b) Augustin;
c) Platon.

132. „Războiul tuturor împotriva tuturor” defineşte:
a) Credinţa;
b) Starea naturală a omului;
c) Civilizaţia.

133. „Omul s-a născut liber şi pretutindeni se află în lanţuri”. Această expresie îi aparţine gânditorului:
a) Kant;
b) Rousseau;
c) Aristotel.

134. În antichitate, libertatea era opusă:
a) Zeilor;
b) Sclaviei;
c) Unei alte libertăţi.

135. Libertatea poate fi gândită doar în relaţie cu conceptul de:
a) Responsabilitate;
b) Nelimitare;
c) Înţelepciune.

136. „Contractul social” este lucrarea scrisă de:
a) Platon;
b) Aristotel;
c) Rousseau.

137. Concepţia potrivit căreia acţiunile omului sunt determinate de o cauză poartă numele de:
a) Determinism;
b) Indeterminism;
c) Relativism.

138. Negarea determinismului conduce la:
a) Negarea libertăţii;
b) Negarea relativităţii;
c) Afirmarea libertăţii absolute.

139. Liberul arbitru reprezintă:
a) Libertatea omului de a alege între posibilităţile care i se oferă;
b) Libertatea Bisericii de a impune dogmele;
c) Libertatea lui Dumnezeu de a decide în privinţa omului.

140. Pentru Friedrich Nietzsche, în religia creştină conceptul de libertate este corelativ cu:
a) Binele;
b) Credinţa;
c) Interdicţia.

141. Dreptatea este un concept corelativ cu ceea ce este:
a) Just şi injust;
b) Adevăr şi minciună;
c) Ordine şi anarhie.

142. Egalitatea este compatibilă cu:
a) Răul moral;
b) Dreptatea;
c) Puterea politică.

143. În viziunea sofiştilor, dreptatea se întemeiază pe:
a) Raţiune;
b) Echilibru;
c) Convenţie.

144. Care dintre următoarele opere aparţine lui Jean-Jacques Rousseau:
a) *Bazele metafizicii moravurilor;*
b) *Încercare asupra intelectului omenesc;*
c) *Discurs asupra originii inegalităţii;*

145. Care dintre următorii gânditori este filosof contractualist:
a) Karl Marx;
b) Thoma din Aquino;
c) Thomas Hobbes;

146. Următorul filosof este utilitarist:
a) John Stuart Mill;
b) Lucian Blaga;
c) Heraclit.

147. Susţinătorul teorie dreptăţii distributive este:
a) Tales;
b) Aristotel;
c) Nietzsche.

148. Principiul distribuirii bunurilor în viziunea lui Aristotel este:
a) Meritul;
b) Averea;
c) Nevoia.

149. Principiul distribuirii bunurilor în viziunea lui Marx este:
a) Meritul;
b) Averea;
c) Nevoia.

150. Dreptatea procedurală presupune înfăptuirea:
a) Justiţiei;
b) Egalităţii;
c) Ordinii publice.

151. Valoarea politică presupune:
a) Justiţia;
b) Puterea;
c) Sacrul.

152. Puterea politică presupune:
a) Corupţia;
b) Egalitatea;
c) Legitimitatea.

153. Legitimitatea tradiţională este prezentă în societăţile în care predomină:
a) Corupţia;
b) Egalitatea;
c) Credinţa.

154. Legitimitatea raţională aparţine societăţii:
a) Arhaice;
b) Moderne;
c) Medievale.

155. Liberalismul proclamă principiul:
a) Apărării tradiţiilor;
b) Revoluţiei sociale;
c) Libertăţii politice şi economice.

156. Conservatorismul proclamă principiul:
a) Libertăţii politice şi economice;
b) Evoluţiei organice a societăţii;
c) Revoluţiei sociale.

157. Conservatorismul proclamă principiul:
a) Libertăţii politice şi economice;
b) Evoluţiei organice a societăţii;
c) Egalitarismului.

158. Baza liberalismului o constituie proprietatea:
a) Privată;
b) Colectivă;
c) De stat.

159. Liberalismul promovează un regim politic:
a) Anarhist;
b) Totalitar;
c) Democratic.

160. „Declaraţia Universală a Drepturilor Omului" a fost adoptată de:
a) Societatea Naţiunilor;
b) Organizaţia Naţiunilor Unite;
c) Consiliul Uniunii Europene.

161. În „Declaraţia Universală a Drepturilor Omului" sunt cuprinse drepturi:
a) Negative şi pozitive;
b) Pozitive;
c) Negative.

162. Drepturile asigurate de stat sau drepturile pozitive au fost introduse, în *Declaraţia Universală a Drepturilor Omului*, la propunerea:
a) S. U. A.;
b) Franţei;
c) U.R.S.S.

163. Dreptul enunţat în art. 1. din *Declaraţia Universală a Drepturilor Omului*, „toate fiinţele umane se nasc libere şi egale în demnitate şi în drepturi" este:
a) Drept pozitiv;
b) Drept negativ;
c) Drept subiectiv.

164. Drepturile pozitive, pentru a deveni efective, reclamă:
a) Neintervenţia statului;
b) Neutralitatea individului;
c) Intervenţia statului.

165. Care dintre drepturile următoare este un drept negativ:
a) Dreptul la educaţie;
b) Dreptul la ajutor social;
c) Dreptul la libertate.

166. În 1948, drepturile omului au fost consfinţite legal prin:
a) Declaraţia Drepturilor Omului şi Cetăţeanului;
b) Declaraţia Universală a Drepturilor Omului;
c) Declaraţia de independenţă.

167. Dreptul enunţat în art. 3. din *Declaraţia Universală a Drepturilor Omului*, „orice fiinţă umană are deptul la viaţă, la libertate şi la securitatea persoanei sale”, este:
a) Drept pozitiv;
b) Drept negativ;
c) Drept subiectiv.

168. Dreptul enunţat în art. 24. din *Declaraţia Universală a Drepturilor Omului*, „orice persoană are dreptul la odihnă şi recreaţie” , este:
a) Drept pozitiv;
b) Drept negativ;
c) Drept subiectiv.

169. Dreptul enunţat în art. 26. din *Declaraţia Universală a Drepturilor Omului*, „orice persoană are dreptul la învăţătură”, este:
a) Drept pozitiv;
b) Drept negativ;
c) Drept subiectiv.

170. Dreptul enunţat în art. 13. din *Declaraţia Universală a Drepturilor Omului*, „orice persoană are dreptul de a circula în mod liber şi de a-şi alege reşedinţa în interiorul graniţelor unui stat”, este:
a) Drept pozitiv;
b) Drept negativ;
c) Drept subiectiv.

171. Democraţia contemporană are la bază principiul:
a) Solidarităţii umane;
b) Conflictului social;
c) Votului universal.

172. Principiul de bază al democraţiei contemporane este asigurarea de:
a) Ajutoare pentru cei săraci;
b) Alegeri libere;
c) Alegeri controlate de guvernanţi.

173. Liberul arbitru este definit drept:
a) Puterea de a alege între bine şi rău;
b) Puterea de a dăuna semenilor;
c) Dreptul de a deveni tiran.

174. Liberul arbitru presupune:
a) Anarhism;
b) Alegere raţională, conştientă;
c) Terorism.

175. Teoria liberului arbitru a fost elaborată în cadrul:
a) Marxismului;
b) Evoluţionismului;
c) Creştinismului.

176. Fatalismul contrazice:
a) Libertatea;
b) Egalitatea;
c) Solidaritatea umană.

177. În concepţia lui Nietzsche liberul arbitru, ca invenţie a teologilor, este o eroare deoarece:
a) Îl salvează pe om;
b) Îl înnobilează;
c) Îl face responsabil pentru faptele proprii.

178. Potrivit lui Nietzsche, liberul arbitru are drept consecinţă faptul de:
a) A-l învinovăţi pe om;
b) A mântui omul;
c) A înnobila omul.

179. În concepţia lui Rousseau, libertatea umană nu poate exista decât sub:
a) Tirani;
b) Domnia monarhică;
c) Domnia legii.

180. Autorul scrierii *Despre libertate* este:
a) Spinoza;
b) John Stuart Mill;
c) Platon.

181. Campania electorală este specifică regimului:
a) Democratic;
b) Totalitar;
c) Oligarhic.

182. Democraţia presupune:
a) Excluderea de la vot a unor categorii sociale;
b) Participarea la vot doar a persoanelor vârstnice;
c) Dreptul la vot al cetăţenilor indiferent de opţiunea politică.

183. Democraţia contemporană presupune:
a) Vot deschis;
b) Vot pe baza averii deţinute;
c) Vot secret.

184. „Statul sunt eu” este formula care îi aparţine unui:
a) Poet;
b) Rege;
c) Filosof.

185. Prin formula „Statul sunt eu” este subliniat regimul:
a) Democratic;
b) Anarhist;
c) Absolutist.

186. Teoria contractului social a fost susţinută de:
a) Filosofii antici;
b) Filosofii iluminişti;
c) Renascentişti.

187. Un adept al teoriei contractului social a fost:
a) Thomas Hobbes;
b) Camus;
c) Augustin.

188. Cel care şi-a intitulat o scriere *Contractul social* este:
a) Rousseau;
b) Platon;
c) Kant.

189. Democraţie înseamnă puterea:
a) Aristocraţilor;
b) Poporului;
c) Capitaliştilor.

190. Democraţia implică:
a) Regim monarhic;
b) Regim constituţional;
c) Regim prezidenţial.

191. Libertatea nu este posibilă în afara:
a) Responsabilităţii;
b) Aspiraţiei spre frumos;
c) Contractului social.

192. Egalitatea în faţa legii e caracteristică regimurilor:
a) Democratice;
b) Totalitare;
c) Absolutiste.

193. Problema dreptăţii face obiectul următorului dialog scris de Platon:
a) *Republica*;
b) *Ion*;
c) *Banchetul*.

194. Karl Marx a teoretizat o ordine politică:
a) Conservatoare;
b) Liberală;
c) Socialistă.

195. În societatea teoretizată de Marx va domina democraţia:
a) Directă;
b) Reprezentativă;
c) Proletară.

196. Opera monumentală a lui Marx este:
a) *Capitalul*;
b) *Critica raţiunii pure*;
c) *Republica*.

197. Liberalismul este teoria politică în centrul căreia se află următoarele valori:
a) Supunerea, acceptarea ordinii prestabilite de tradiţie, conformis;
b) Libertatea individuală, creativitatea, responsabilitatea, independenţa personală;
c) Revoltă şi nesupunere faţă de lege, libertate absolută.

198. Separarea puterilor în stat este un principiu al guvernării:
a) Anarhiste;
b) Totalitare;
c) Democratice.

199. Opusă democraţiei este:
a) Monarhia;
b) Republica;
c) Dictatura.

200. Comunismul este sistemul social în care nu mai există:
a) Proprietate privată;
b) Constituţie;
c) Presă scrisă.

201. Empiriştii susţin că temeiul cunoaşterii stă în:
a) Raţiune;
b) Simţuri;
c) Adevăr.

202. Conceptul de **judecată sintetică a priori** a fost introdus de:
a) Russel;
b) Kant;
c) Nietzsche.

203. Reprezentant al pragmatismului în teoria adevărului a fost:
a) Spinoza;
b) Popper;
c) W. James.

204. Imm. Kant a dezvoltat teoria *judecăţilor sintetice apriori* în:
a) Critica raţiunii practice;
b) Critica facultăţii de judecare;
c) Critica raţiunii pure.

205. Judecăţile sintetice sunt:
a) Imperative absolute;
b) Imperative relative;
c) Judecăţi de experienţă.

206. Judecăţile analitice sunt:
a) Explicative;
b) Extensive;
c) Imperative.

207. Aristotel a definit adevărul drept:
a) Coerenţă;
b) Corespondenţa judecăţilor noastre cu realitatea;
c) Deducţie.

208. Thoma de Aquino prelucrează teoria adevărului corespondenţă a lui:
a) Anaximene;
b) Anaxagora;
c) Aristotel.

209. Thoma de Aquino susţine în *Summa theologiae* că adevărul, în mod primordial, rezidă în:
a) Lucruri;
b) Inteligenţă;
c) Intuiţie mistică.

210. În teoria adevărului coerenţă, valoarea de adevăr a unei opinii depinde de relaţia logică a acesteia cu:
a) Un sistem de opinii;
b) O opinie falsă;
c) Nici o opinie.

211. A teoretizat adevărul drept adecvarea dintre intelect şi realitate (*veritas est adaequatio inttelectus et rei*):
a) Sartre;
b) Heidegger;
c) Thoma de Aquino.

212. Gnoseologia reprezintă:
a) Teoria despre existenţă;
b) Teoria cunoaşterii;
c) Teoria morală.

213. Ideea că la naştere intelectul uman este o *tabula rasa* îi aparţine lui:
a) John Locke;
b) J. St. Mill;
c) Charles Pierce.

214. Afirmaţia „dubito, ergo cogito; cogito, ergo sum" îi aparţine filosofului:
a) W James;
b) Imm. Kant;
c) R. Descartes.

215. Ineism înseamnă:
a) Cunoscut;
b) Înnăscut;
c) Evident.

216. Cel care folosea îndemnul „cunoaşte-te pe tine însuţi" a fost:
a) Socrate;
b) Pitagora;
c) Aristotel.

217. Scepticismul este starea de:
a) Mândrie;
b) Îndoială;
c) Cunoaştere mistică.

218. Pragmatismul este doctrina care s-a născut în:
a) Marea Britanie;
b) SUA;
c) Franţa.

219. Afirmaţia "ştiu că nu ştiu nimic" îi aparţine lui:
a) J.-J. Rousseau;
b) Kant;
c) Socrate.

220. Expresia “adevărul este un eveniment care se produce în privinţa unei idei” corespunde concepţiei:
a) Empiriste;
b) Pragmatiste;
c) Perspectiviste.

221. “Mitul peşterii” a fost îl are ca autor pe:
a) Hume;
b) Blanchard;
c) Platon.

222. Următoarea caracteristică defineşte cunoaşterea prin descriere:
a) Identificarea revelaţiei divine;
b) Intuiţie nemijlocită;
c) Cunoaşterea datelor senzoriale.

223. John Locke este reprezentant al:
a) Raţionalismului;
b) Empirismului;
c) Pragmatismului.

224. A scris *Etica*:
a) James;
b) Spinoza;
c) Descartes.

225. Termenii “criterii ale erorii”, “teste de falsificare” aparţin:
a) Criticismului kantian;
b) Dialecticii hegeliene;
c) Failibilismului popperian.

226. Cunoaşterii empirice îi sunt specifice:
a) Judecăţile a posteriori;
b) Propoziţiile matematice;
c) Judecăţile a apriori.

227. Filosoful „voinţei de putere” este:
a) Albert cel Mare;
b) Duns Scotus;
c) Fr. Nietzsche.

228. Susţine că orice cunoaştere începe cu experienţa dar nu provine toată din experienţă:
a) Descartes;
b) Kant;
c) Leibniz.

229. După Popper, scopul ştiinţei este:
a) Descoperirea greşelii pentru a putea învăţa din ea;
b) Bunăstarea;
c) Durabilitatea.

230. Pentru Nietzsche, adevărul este:
a) Transcendent;
b) O metaforă;
c) Idee platoniciană.

231. Este un reprezentant al empirismului:
a) Platon;
b) Fr. Bacon;
c) Charles Pierce.

232. Filosoful considerat părintele raţionalismului modern a fost:
a) Descartes;
b) J. St. Mill;
c) John Locke.

233. Cei care au susţinut că toate cunoştinţele noastre sunt relative au fost:
a) dogmaticii;
b) raţionaliştii;
c) sofiştii.

234. Maxima „omul este măsura tuturor lucrurilor" îi apaţine sofistului:
a) Protagoras;
b) Gorgias;
c) Callicles.

235. Potrivit lui platon *doxa*, cunoaşterea prin opinie, reprezintă:
a) cunoaştere aparentă;
b) cunoaştere veritabilă;
c) nu reprezintă cunoaştere.

236. *Episteme* înseamnă:
a) cunoaştere ştiinţifică;
b) cunoaştere aparentă;
c) ignoranţă.

237. Următorul filosof este raţionalist:
a) John Locke;
b) J. St. Mill;
c) Baruch Spinoza.

238. *Cunoaşterea se bazează pe raţiune* reprezintă ideea susţinută de:
a) John Locke;
b) Pascal;
c) Descartes.

239. Cunoaşterea provine din experienţă reprezintă ideea susţinută de:
a) John Locke;
b) Descartes;
c) Camus.

240. Adept al teoriei pragmatiste a adevărului este:
a) William James;
b) Kant;
c) Tales.

241. Expresia "adevărul este un eveniment care se produce în privinţa unei idei" îi aparţine lui:
a) William James;
b) Kant;
c) Tales.

242. „Mitul peşterii" se găseşte în dialogul lui Platon:
a) Ion;
b) Republica;
c) Phaidon.

243. În „Mitul peşterii" Platon evidenţiază faptul că trebuie să ne eliberăm de:
a) Pragmatism;
b) Cunoaşterea adevărului;
c) Cunoaşterea prin opinie.

244. Autorul scrierii *Metafizica* este:
a) Aristotel;
b) Noica;
c) Cioran.

245. Aristotel a fost întemeietorul:
a) Logicii;
b) Ontologiei;
c) Axiologiei.

246. Inducţia reprezintă metoda cunoaşterii în:
a) raţionalism;
b) empirism;
c) criticism.

247. Deducţia reprezintă metoda cunoaşterii în:
a) raţionalism;
b) empirism;
c) criticism.

248. Cunoaşterea prin simţuri a fost considerată în antichitate:
a) veritabilă;
b) înşelătoare;
c) progresistă.

249. Sceptic este gânditorul care:
a) se îndoieşte de rezultatele cunoaşterii;
b) se bucură de rezultatele cunoaşterii;
c) se îmbogăţeşte din cercetarea ştiinţifică.

250. Autorul *Discursului asupra metodei* şi părintele raţionalismului este:
a) Descartes;
b) Kant;
c) Leibniz.

251. „Un enunţ este adevărat dacă se armonizează cu alte teorii" reprezintă teza fundamentală a:
a) adevărului coerenţă;
b) adevărului corespondenţă;
c) pragmatismului.

252. „Utilitatea, succesul unui enunţ" reprezintă teza fundamentală a teoriei:
a) adevărului coerenţă;
b) adevărului corespondenţă;
c) pragmatismului.

253. Adecvarea enunţului meu cu realitatea reprezintă teza fundamentală a:
a) adevărului coerenţă;
b) adevărului corespondenţă;
c) pragmatismului.

254. Aristotel a fost adeptul teoriei:
a) adevărului coerenţă;
b) adevărului corespondenţă;
c) pragmatismului.

255. Thoma de Aquino a fost adeptul teoriei:
a) adevărului coerenţă;
b) adevărului corespondenţă;
c) pragmatismului.

256. William James a fost adeptul teoriei:
a) adevărului coerenţă;
b) adevărului corespondenţă;
c) pragmatismului.

257. Willard van O. Quine a fost adeptul teoriei:
a) adevărului coerenţă;
b) adevărului corespondenţă;
c) pragmatismului.

258. Pragmatismul s-a născut în spaţiul cultural:
a) european;
b) american;
c) asiatic.

259. Filosoful sceptic Sextus Empiricus l-a considerat pe Aristotel drept un gânditor:
a) pesimist;
b) agnostic;
c) dogmatic.

260. *A priori* înseamnă:
a) ceea ce precede cunoaşterea;
b) ceea ce produce actul cunoaşterii;
c) necunoscutul.

261. Prin filosofie ne aflăm în domeniul:
a) Credinţei;
b) Negaţiei;
c) Interogaţiei.

262. Filosofia este:
a) Iubire de oameni;
b) Iubire de înţelepciune;
c) Iubire de frumos.

263. Filosofia este cunoaştere:
a) De dragul unui interes practic;
b) De dragul puterii;
c) Dezinteresată.

264. În greaca veche *sofia* însemna:
a) Iubire;
b) Înţelepciune;
c) Prietenie.

265. Filosofia este calea pe care trebuie să o urmeze gândirea pentru:
a) A ajunge la cunoaştere;
b) A ajunge la bogăţie;
c) A descoperi legile matematice.

266. În „Mitul peşterii" din *Republica* Platon spunea că filosofia este:
a) Suişul trupului către locul inteligibilului;
b) Suişul sufletului către locul inteligibilului;
c) Urcuşul trupului către soare.

267. În gândirea grecească filosofia se naşte:
a) Din moartea credinţei;
b) Din dispariţia miturilor;
c) Din uimirea şi contemplarea realităţii.

268. Începuturile filosofiei sunt legate de identificarea:
a) Certitudinii;
b) Convingerii;
e) Principiului lumii.

269. Tales a identificat principiul lumii cu:
a) Apa;
b) Aerul;
c) Pământul.

270. În concepţia anticilor, la baza filosofiei se află:
a) Interesul pragmatic;
b) Uimirea;
c) Angoasa.

271. Filosofia se naşte din tensiunile vieţii în concepţia lui:
a) Dimitrie Cantemir;
b) Emil Cioran;
c) Vasile Conta.

272. Pentru următorul gânditor român filosofia este un act de trăire:
a) Titu Maiorescu;
b) P. P. Negulescu;
c) Nae Ionescu.

273. Următorul domeniu aparţine filosofiei:
a) Metafizica;
b) Alchimia;
c) Geometria.

274. Ontologia reprezintă teoria despre:
a) Cunoaştere;
b) Existenţă;
c) Morală.

275. Următorul domeniu aparţine filosofiei:
a) Astronomia;
b) Alchimia;
c) Ontologia.

276. Pitagora a fost primul care s-a considerat:
a) Filosof;
b) Astronom;
c) Alchimist.

277. Cel care s-a dedicat filosofiei fără să scrie nimic a fost:
a) Cioran;
b) Socrate;
c) Bacon.

278. Oraşul în care a înflorit filosofia antică a fost:
a) Milet;
b) Samos;
c) Athena.

279. Gânditorul care a fost condamnat la moarte pentru activitatea filosofică a fost:
a) Aristotel;
b) Socrate;
c) Platon.

280. Scopul filosofiei este purificarea şi eliberarea sufletească după:
a) Platon;
b) Kant;
c) Hegel.

281. Ştiinţa lucrurilor divine este:
a) ontologia;
b) teologia;
c) gnoseologia.

282. Filosofia critică a fost reprezentată de:
a) Platon;
b) Kant;
c) Hegel.

283. Filosofia sceptică a fost reprezentată de:
a) Platon;
b) Kant;
c) Sextus Empiricus.

284. Filosofia raţionalistă a fost reprezentată de:
a) Şestov;
b) Bacon;
c) Descartes.

285. Filosofia empiristă a fost reprezentată de:
a) Locke;
b) Kant;
c) Hegel.

286. Filosofia pragmatistă a fost reprezentată de:
a) Husserl;
b) Cioran;
c) William James.

287. Filosofia existenţialistă a fost reprezentată de:
a) Augustin;
b) Sartre;
c) Marx.

288. Filosofia medievală a fost reprezentată de:
a) Toma de Aquino;
b) Hume;
c) Hegel.

289. Filosofia cinică a fost reprezentată de:
a) Platon;
b) Socrate;
c) Diogene.

290. Filosofia hedonistă a fost reprezentată de:
a) Heidegger;
b) Aristip din Cirene;
c) Marx.

291. Filosofia stoică a fost reprezentată de:
a) Seneca;
b) Blaga;
c) Bacon.

292. Filosofia utilitaristă a fost reprezentată de:
a) Platon;
b) Mill;
c) Kant.

293. Filosoful român care a conceput cunoaşterea ca adâncire a misterului lumii este:
a) Emil Cioran;
b) Lucian Blaga;
c) Vasile Conta.

294. Filosoful român care a pătruns în misterul sacrului este:
a) Emil Cioran;
b) Lucian Blaga;
c) Mircea Eliade.

295. Filosoful român care s-a scufundat în deznădejdea umană este:
a) Emil Cioran;
b) Lucian Blaga;
c) Mircea Eliade.

296. Filosofia europeană începe cu meditaţia asupra:
a) sensului vieţii;
b) începutului lumii;
c) sfârşitului lumii.

297. Filosofia medievală se subordona:
a) religiei;
b) ştiinţei;
c) artei.

298. În secolul al XX-lea, existenţialismul avea în centrul preocupărilor sale problema:
a) genezei universului;
b) condiţiei umane;
c) cunoaşterii.

299. Tema centrală a existenţialismului era:
a) libertatea umană;
b) emanciparea de capitalism;
c) crearea rasei pure.

300. Filosofia este un act de trăire în concepţia lui:
a) Nae Ionescu;
b) Lucian Blaga;
c) Constantin Noica.

RĂSPUNSURI

1. a; **2.** b; **3.** a; **4.** b; **5.** a; **6.** c; **7.** c; **8.** b; **9.** b; **10.** c; **11.** b, **12.** a; **13.** a; **14.** a; **15.** b; **16.** b; **17.** b; **18.** a; **19.** c; **20.** c; **21.** a; **22.** a; **23.** a; **24.** b; **25.** c; **26.** c; **27.** a; **28.** c; **29.** c; **30.** b; **31.** b; **32.** a; **33.** b; **34.** b; **35.** a; **36.** c; **37.** b; **38.** b; **39.** b; **40.** a; **41.** a; **42.** c; **43.** a; **44.** a; **45.** c; **46.** b; **47.** c; **48.** a; **49.** c; **50.** b; **51.** a; **52.** b; **53.** a; **54.** c; **55.** a; **56.** b; **57.** a; **58.** c; **59.** c; **60.** c; **61.** c; **62.** a; **63.** c; **64.** a; **65.** c; **66.** c; **67.** c; **68.** a; **69.** a; **70.** c; **71.** c; **72.** a; **73.** a; **74.** c; **75.** b; **76.** c; **77.** c; **78.** a; **79.** a; **80.** a; **81.** a; **82.** b; **83.** a; **84.** a; **85.** a; **86.** c; **87.** b; **88.** a; **89.** b; **90.** c; **91.** c; **92.** a; **93.** c; **94.** c; **95.** c; **96.** a; **97.** c; **98.** a; **99.** b; **100.** c; **101.** c; **102.** a; **103.** a; **104.** a; **105.** c; **106.** a; **107.** b; **108.** c; **109.** c; **110.** c; **111.** b; **112.** b; **113.** b; **114.** a; **115.** c; **116.** a; **117.** b; **118.** c; **119.** a; **120.** a; **121.** c; **122.** c; **123.** b; **124.** a; **125.** b; **126.** a; **127.** c; **128.** c; **129.** a; **130.** b; **131.** a; **132.** b; **133.** b; **134.** b; **135.** a; **136.** c; **137.** a; **138.** c; **139.** a; **140.** c; **141.** a; **142.** b; **143.** c; **144.** c; **145.** c; **146.** a; **147.** b; **148.** a; **149.** c; **150.** a; **151.** b; **152.** c; **153.** c; **154.** b; **155.** c; **156.** b; **157.** c; **158.** a; **159.** c; **160.** b; **161.** a; **162.** c; **163.** b; **164.** c; **165.** c; **166.** a; **167.** b; **168.** a; **169.** a; **170.** b; **171.** c; **172.** b; **173.** a; **174.** b; **175.** c; **176.** a; **177.** c; **178.** a; **179.** c; **180.** b; **181.** a; **182.** c; **183.** c; **184.** b; **185.** c; **186.** b; **187.** a; **188.** a; **189.** b; **190.** b; **191.** a; **192.** a; **193.** a; **194.** c; **195.** c; **196.** a; **197.** b; **198.** c; **199.** c; **200.** a; **201.** b; **202.** b; **203.** c; **204.** c; **205.** c; **206.** a; **207.** b; **208**. c; **209.** b; **210.** a; **211.** c; **212.** b; **213.** a; **214.** c; **215.** b; **216.** a; **217.** b; **218.** b; **219.** c; **220.** b; **221.** c; **222.** c; **223.** b; **224.** b; **225.** c; **226.** a; **227.** c; **228.** b; **229.** a; **230.** b; **231.** b; **232.** a; **233.** c; **234.** a; **235.** a; **236.** a; **237.** c; **238.** c; **239.** a; **240.** a; **241.** a; **242.** b; **243.** c; **244.** a; **245.** a; **246.** b; **247.** a; **248.** b; **249.** a; **250.** a; **251.** a; **252.** c; **253.** b; **254.** b; **255.** b; **256.** c; **257.** a; **258.** b; **259.** c; **260.** a; **261.** c; **262.** b; **263.** c; **264.** b; **265.** a; **266.** b; **267.** c; **268.** c; **269.** a; **270.** b; **271**. b; **272.** c; **273.** a; **274.** b; **275.** c; **276.** a; **277.** b; **278.** c; **279.** b; **280.** a; **281.** b; **282.** b; **283.** c; **284.** c; **285.** a; **286.** c; **287.** b; **288.** a; **289.** c; **290.** b; **291.** a; **292.** b; **293.** b; **294.** c; **295.** a; **296.** b; **297.** a; **298.** b; **299.** a; **300.** a.